HSV Groot-Ammers geeft voorlichting aan jonge sportvissers.

Hengelsportvereniging Groot-Ammers is met 500 leden, wat aantal betreft, te vergelijken met De Karper. Maar wat het daadwerkelijk beoefenen van de vissport betreft, toch heel anders. Terwijl bij de Karper het overgrote deel bestaat uit trouwe donateurs die de club willen steunen, zijn die 500 van Ammers echte hengelaars.
"Maar", zegt voorzitter Wout Sterk, "ook wij hebben twee soorten leden. Slechts een klein aantal neemt deel aan het vissen van wedstrijden binnen clubverband. Wat dat betreft dus hetzelfde als in de Poort. Maar de anderen zijn echte sportvissers. Ze komen van heinde en verre. Ze zijn bij ons lid geworden om in heel Nederland te mogen vissen. Wij zijn, in tegenstelling tot De Karper, vanaf de oprichting aangesloten bij de Federatie Zuid-West Nederland. Een van de vier afdelingen van Sportvisserij Nederland. Dus onze leden kunnen beschikken over de landelijke vispas. Vergelijkbaar met wat voorheen de zogenaamde 'grote vergunning' werd genoemd.
Overigens hebben we de laatste jaren steeds meer buitenlandse leden in kunnen schrijven. Veel Belgen en Duitsers. Maar ook andere nationaliteiten.
Er is binnen de hengelsport de laatste jaren veel veranderd. Waar mag je nou wel vissen of waar heb je een extra vergunning nodig. Het is er allemaal niet eenvoudiger op geworden. Wij geven onze leden zoveel mogelijk voorlichting. Maar het blijft soms ingewikkeld. Met name de handhavers zelf weten niet altijd hoe het zit. Ik ga er echter van uit dat het in de toekomst nog verder gestroomlijnd wordt.
Maar goed, als ik ergens wil vissen en ik weet niet zeker of ik daar als lid van Ammers mijn gang kan gaan, dan raadpleeg ik op mijn telefoon even de visplanner, de app van Sportvisserij Nederland. Krijg ik meteen antwoord. Als het water in donkerblauw verschijnt, mag ik er vissen. Verschijnt het in lichtblauw dan is het verboden viswater. En staat het in roodbruin dan mogen daar alleen de leden van de betreffende hengelsportvereniging vissen.
Belangrijk blijft wel dat je als visclub in goed overleg met de beroepsvisserij moet blijven. Want je kunt eigenlijk niet zonder elkaar."

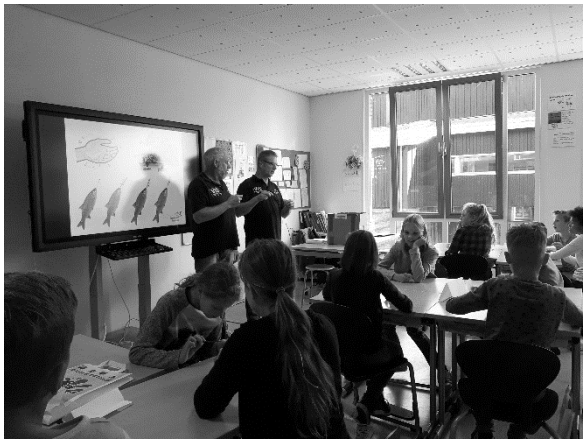

Mannen van HSV Groot-Ammers geven voorlichting in de klas

Jeugd na de theorieles klaar voor het echte werk.

HSV Groot-Ammers is om nog een reden een bijzondere vereniging. De club is al een tijdlang heel actief bezig om de jeugd bij de hengelsport te betrekken. Voor een groot aantal scholen heeft men al speciale visdagen georganiseerd.
Wout Sterk: Dat is heel leuk om te doen. In de ochtend een theorieles en 's middags naar de waterkant. We zorgen voor de hengels en het aas. De kinderen kunnen zo aan de gang. Ze vinden het prachtig.

Ook de jeugd van de school in Langerak mag na de visles echt vissen. Nieuwpoorter Cees de Bondt (ook lid van Groot-Ammers) verleent assistentie .

Kortom, we laten ze op een leuke manier kennis maken met de hengelsport. Indirect hebben we er zelfs al een paar jeugdleden aan overgehouden. Die krijgen bij ons verdere begeleiding en hulp. Hoewel ze op dit moment al zo goed vissen dat ze onze ervaren hengelaars zo nu en dan al de baas blijven. Leuk om te zien hoe fanatiek die jonge gasten hun sport beoefenen."
De voorzitter stelt tevreden vast dat de vereniging haar zaakjes goed voor elkaar heeft. Een gezellige club met het hele jaar door viswedstrijden. Zomer en winterconcoursen. Eier- en snoekconcoursen. De wedstrijd om de Sluisbokaal, van sponsor Café Sluis. Vanaf de oprichting zo'n beetje de thuishaven van de club. En de koppelconcoursen. Die met de vrouwen erbij is zo'n wedstrijd waarbij gezelligheid op de eerste plaats komt. Bijzonder bij de clubwedstrijden is het feit dat met zowel de vaste hengel als met de werphengel, de Feeder, gevist mag worden. Eerst nog apart, maar tegenwoordig gewoon door elkaar heen.

Als Historische Kring zijn we natuurlijk geïnteresseerd in de geschiedenis van HSV Groot-Ammers. Daarvoor benaderen we Vas Rietveld. Kort na de oprichting lid geworden.
Die oprichting vond, net als De Karper, plaats in 1956. Was dat toeval? Nee, hoor. Het één had wel degelijk met het ander te maken.
Bij de start in Nieuwpoort werd immers een vorm van ballotage toegepast. Je moest beslist uit De Poort komen. Anders kon je geen lid worden. De Langerakse vissers waren woest. Het was de bekende druppel die de al even bekende emmer deed overlopen. Dan gaan we toch gewoon op Ammers een visclub oprichten, zo besloten ze. Er werd overleg gepleegd en nog in hetzelfde jaar werd HSV Groot-Ammers e.o. opgericht.

"Na een jaar of twee besloot ik me aan te melden", herinnert Vas Rietveld uit Giessenburg zich nog als de dag van gisteren. "Hier in Slingerland had je prachtig viswater. Voor de deur. Maar er was nog geen vereniging waar ik me bij aan kon sluiten. Dus werd het Groot-Ammers. Tot op de dag van vandaag ben ik er nog altijd een actief lid."

Overigens blijkt uit het verhaal van Rietveld dat het toch de mannen uit Groot-Ammers zelf waren die het initiatief voor de oprichting en de uitvoering daarvan voor hun rekening namen.
"De eerste voorzitter was Sjaan Borsje. Een heel actieve man. Hannes van der Hek werd tot secretaris benoemd. En na een korte periode hadden we al een nieuwe penningmeester nodig. Dat werd Dick van Donk. Die mutatie was er trouwens de oorzaak van dat ik na een paar jaar ook in het bestuur kwam. Als dagelijks bestuurslid. Niet zozeer een speciale functie. Gewoon inzetbaar voor alle voorkomende werkzaamheden.
Ons viswater werd de Boezem tot aan De Kikker en natuurlijk het Waterschap. Prachtig viswater. Met volop snoekbaars en snoek. Dat water was toen nog in handen van de Zwijnenburgen. De beroepsvissers in die vijftiger jaren.
Wij huurden het water van Zwijnenburg.
Nee, zo gek veel leden hadden we in die beginfase nog niet. Maar wel meer dan genoeg om vanaf het oprichtingsjaar spannende viswedstrijden te organiseren."

Koppelwedstrijd met de vrouwen erbij.

Dat het aantal aanmeldingen in die beginfase nog niet storm liep had volgens Vas vooral te maken met het feit dat je toen nog gewoon vrij kon vissen in zogenaamd vlot- en bevaarbaar water. Dus als er boten konden varen dan mocht je daar gewoon vrij in vissen. "Maar toen dat veranderde en je van de beroepsvisser toestemming moest hebben, toen werd het een ander verhaal. Men moest immers bij de visclub aangesloten zijn die het betreffende viswater huurde. Wie dus in die mooie Boezem en het Waterschap van die hele grote brasems wilde vangen moest zich bij ons aansluiten. Vanaf dat moment zijn we gegroeid.
Nadat we met De Karper samen het snoekrecht in de Lek kregen tussen Schoonhoven en Jaarsveld, hebben we heel veel leden uit Schoonhoven erbij gekregen."

"Onze club was vanaf het begin een gezellige vereniging", vervolgt hij. "Mede door Hannes van der Hek, onze secretaris. Die man zat vol humor. We hebben wat afgelachen als we voor zijn vleesfabriek verzamelden om te loten of om de gevangen vis te wegen.
Omdat wij wél aangesloten waren bij de Federatie Zuid West Nederland, werden we ook een uitwijkmogelijkheid voor de sportvissers van De Karper. Die van ons konden namelijk in het bezit komen van de grote vergunning. Of, zoals het tegenwoordig heet, de landelijke vispas."

Met enige trots verhaalt Rietveld over een jaarlijkse wedstrijd waar Ammers de blits mee maakte. Het botenconcours.

“Samen met Jan de Kock ging ik dan niet met de brommer naar de verzamelplaats in Ammers. Nee, ik ging met mijn eigen boot met buitenboordmotor en pikte Jan in Ottoland bij hem thuis op. Samen voeren we verder naar de Molenkade. Voor dit concours werd ook een aantal bootjes gehuurd. Kortom, iedereen werd zogezegd in de boot genomen. Het was trouwens een prachtig gezicht als je ons zag vertrekken. Hannes van der Hek hing aan zijn grote boot zeker wel zo’n dertien, veertien bootjes en trok zo het hele zaakje naar het water waar gevist zou worden.

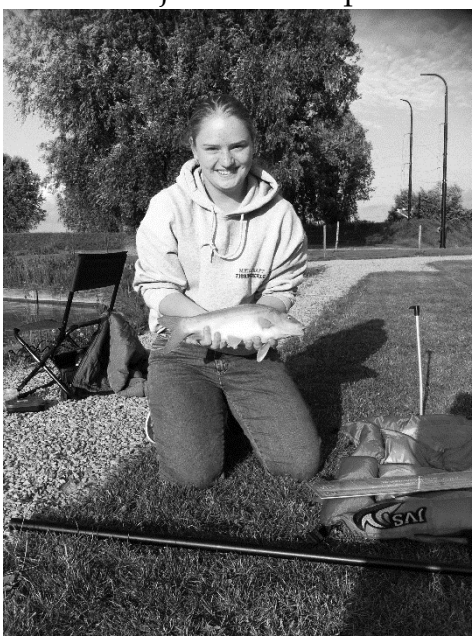

Traditie was dat vrouw Klein van het café met diezelfde naam een hele grote pan soep maakte. Die bracht haar zoon Piet Klein naar De Donk waar wij tussen de middag pauzeerden en genoten van die echte ouderwetse Hollandse erwtensoep.
Bij vrouw Klein hadden wij ook toen al de prijsuitreiking van onze wedstrijden. Supergezellig was dat.”

Ammers had ook al vrij snel een nationaal concours. Dan kwam half Nederland naar de Alblasserwaard. Vooral veel Limburgers. Mannen met vijf, zes hengels. Voor elke halve meter een aparte hengel.
“Aan die wedstrijden mochten de leden zelf niet deelnemen. We waren hard nodig om als controleur op te treden. Zo moest je de ondermaatse vis nog meteen noteren. Zo’n visje leverde punten op , maar moest wel direct weer teruggegooid worden. Ik had een Limburger die op een gegeven moment alleen maar kleine vissen ging vangen. Daar zaten veel baarsjes bij. Die telden sowieso niet mee. Op een gegeven moment zie ik dat hij ook bij elk baarsje zijn hand over de vis hield en terwijl hij het weggooide naar me riep: “ondermaatse vis, noteren graag!”
Moet je dus niet bij mij flikken. Na het zoveelste baarsje ben ik naar hem toegegaan en heb gezegd: “Nee, maat. Daar trappen we niet in. Je laat me de vis duidelijk zien voor je hem teruggegooid, of ik noteer hem niet. Ik keek, denk ik, heel boos. Hij was meteen genezen en heeft later ook van zijn kameraden nog flink op z’n kop gehad.

Die Limburgers schreven op zo’n zaterdag in op meerdere wedstijden. Dan bleef er een in Goot-Ammers achter om de prijzen mee te nemen, en gingen de anderen alvast naar een volgende wedstrijd, ergens in de Krimpenerwaard. “ aldus Vas Rietveld tot slot. Vas die trouwens, vooral met ondersteuning en advies van Sjaan

Borsje in Giessenburg de hengelsportvereniging De Alver zou oprichten. Bij beide verenigingen mag hij zich intussen erelid noemen. Dat geeft wel aan dat hij heel wat voor deze clubs heeft betekend. De voormalige vrachtwagenchauffeur wist het altijd wel zo te plooien dat hij aan veel wedstrijden mee kon doen. Nog altijd trouwens. Wat Vas betreft kun je rustig stellen: Er is één ding dat hij nooit zal kunnen missen, Vissen!!

Ed van Tuijl